

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 7 maj 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av vissa framställningar angående pensioner och understöd, att utgå av affärsdrivande verks medel m. m.

Bankoutskottet får härmed avgiva utlåtande över nedannämnda till utskottet hänvisade framställningar rörande pensioner och understöd, att utgå av affärsdrivande verks medel m. m.

Beträffande utredningen i de ärenden, som behandlas i utlåtandet, får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till vederbörande propositioner och motioner.

Postverket.

1:o.

Städerskan vid centralpostkontoret i Malmö Kerstin Strandberg, född Svensson. I en den 9 mars 1934 dagtecknad proposition nr 246 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i punkten 1 föreslagit riksdagen medgiva, att städerskan vid centralpostkontoret i Malmö Kerstin Strandberg, född Svensson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning vid postverket, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 588 kronor, att utgå av postmedel.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
att Strandberg är född den 17 augusti 1865 och således uppnått en levnadsålder av 68 år;

att hon sedan den 1 juli 1911 eller alltså under omkring 22 $\frac{1}{2}$ år varit anställd såsom städerska vid centralpostkontoret i Malmö;

att städningsarbetet, vilket börjat klockan 4.30 varje morgon, tagit i anspråk en tid av i genomsnitt något över 4 timmar om dagen;

att Strandberg i ersättning för städningsarbetet under åren 1922—1932 uppburit i medeltal omkring 1,150 kronor för år, varå dyrtidstillägg ej utgått;

att hon utöver inkomsten av nyssnämnda städningsarbete icke har an-

nan inkomst än ersättning, 420 kronor för år, för städning åt ett privat företag i Malmö;

att hon från sin man, vilken sedan år 1910 vistats i Amerika, icke erhåller något underhåll;

samt att hon har tre barn, vilka emellertid icke äro i stånd att bidra till hennes försörjning.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

2:o.

Städerskan vid postkontoret i Uppsala Eva Matilda Larsson, född Rick. I punkten 2 av samma proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att städerskan vid postkontoret i Uppsala Eva Matilda Larsson, född Rick, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning vid postverket, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 612 kronor, att utgå av postmedel.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Larsson är född den 15 mars 1868 och således uppnått en levnadsålder av 65 år;

att hon sedan den 1 oktober 1909 eller således något över 24 år varit anställd såsom städerska vid postkontoret i Uppsala;

att städningsarbetet tagit i anspråk omkring 4 timmar för dygn, förlagda till tiden mellan klockan 9 e. m. och 6 f. m.;

att Larsson, som tidigare åtnjutit ersättning för städningsarbetet med 900 kronor för år, numera uppbär avlöning med något över 1,200 kronor för år, varå dyrtidstillägg ej utgår;

att Larsson utöver inkomsten från postverket icke har någon inkomst eller äger några tillgångar;

samt att hon är änka och icke har några barn.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

3:o.

Städerskan vid centralposthuset i Stockholm Anna Mathilda Wahle-
nus, född Björklund. I punkten 3 av förevarande proposition nr 246 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att städerskan vid cen-

tralposthuset i Stockholm Anna Mathilda Wahlenius, född Björklund, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning vid postverket, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 684 kronor, att utgå av postmedel.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Wahlenius är född den 13 januari 1862 och således uppnått en levnadsålder av 72 år;

att hon enligt förefintliga räkenskapsverifikationer uppburit ersättning såsom städerska vid centralpostkontoret i Stockholm sedan den 1 juli 1912;

att Wahlenius emellertid enligt egna uppgifter — vilka vunnit stöd av uttalanden såväl av den tjänsteman, som under åren 1906—1912 haft tillsyn över städningsarbetet inom centralposthuset, som av Wahlenius' arbetskamrater — börjat sitt arbete som städerska i centralposthuset redan omkring år 1906, därvid hon till en början synes hava vikarierat för andra städerskor, av vilka hon uppburit ersättning för sitt arbete;

att Wahlenius varit sysselsatt med städningsarbetet, vilket verkställts tidigt på morgonen, under i medeltal 4—4 ½ timmar om dagen;

att hennes ersättning för städningsbestyret uppgår till 1,500 kronor för år, varå dyrtidstillägg ej utgår;

att hon icke åtnjuter annan arbetsinkomst än nämnda ersättning från postverket och i övrigt är medellös;

samt att hon är änka och har fem barn, vilka emellertid icke kunna bidra till hennes uppehälle.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

4:o.

Förra städerskan vid Tidaholms postkontor Karolina Josefina Vilhelmina Skoglund. I motion II: 262 har herr *Persson* i Tidaholm hemställt, »att riksdagen måtte besluta att bevilja förra städerskan Karolina Josefina Vilhelmina Skoglund, Tidaholm, en årlig pension till det belopp som kan anses skäligt.»

Av tillgängliga handlingar framgår,

att Skoglund är född den 21 oktober 1859 och alltså 74 år gammal;

att hon under tiden 1 september 1916—31 augusti 1932 eller under en tid av 16 år varit anställd vid Tidaholms postkontor, vilken anställning hon lämnat på grund av sjukdom;

att hennes dagliga arbetstid vid postkontoret uppgick till $3\frac{1}{2}$ à 4 timmar;

att hennes avlöning, som tidigare utgick med lägre belopp, sedan den 1 oktober 1922 utgjorde 40 kronor för månad (480 kronor för år), vartill kommit för extra rengöring vår och höst 20 kronor per gång;

samt att hon är medellös.

Utskottet.

Pensioner eller därmed jämförliga understöd åt städerskor vid statsinstitutioner hava hittills pläгат beviljas endast i fall, då vederbörande antingen under jämförelsevis lång tid fullgjort städningsarbete eller detta arbete utförts i sådan omfattning, att arbetet kunnat betraktas såsom anställningshavarens huvudsakliga sysselsättning. Då nämnda förutsättningar i förevarande fall icke synas vara för handen, har utskottet funnit sig icke kunna tillstyrka bifall till den föreliggande motionen.

På grund av det anförda hemställer utskottet,

att ifrågavarande motion II: 262 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

5:o.

Förre lantbrevbäraren Frans Johan Johansson. I motion II: 273 hemställer herr *Carlström*, »att riksdagen måtte bevilja förre lantbrevbäraren Frans J. Johansson ett årligt understöd för hans återstående livstid med ett belopp av 300 kronor eller det belopp som kan prövas skäligt, att utgå från den 30 november 1932 av kungl. postverkets medel».

Av i ärendet verkställd utredning framgår,

att Johansson är född den 20 oktober 1859 och alltså 74 år gammal;

att han enligt kontrakt med postverket ombesörjt gående lantbrevbäring å den 21 kilometer långa linjen Bäckaby—Ärnamåla—Bärnaby från och med den 1 januari 1918 till och med den 30 november 1932, eller 14 år 11 månader;

samt att ersättningen till Johansson från postverket för sagda lantbrevbäring, som under hela tiden verkställts med tre turer i veckan, uppgått till följande belopp för helt år räknat, nämligen för tiden

$\frac{1}{1}$	1918— $\frac{31}{12}$	1918	514: 80
$\frac{1}{1}$	1919— $\frac{30}{9}$	1920	585: —
$\frac{1}{10}$	1920— $\frac{31}{12}$	1920	624: —
$\frac{1}{1}$	1921— $\frac{30}{6}$	1921	741: —
$\frac{1}{7}$	1921— $\frac{31}{12}$	1924	624: —
$\frac{1}{1}$	1925— $\frac{31}{12}$	1927	787: 80
$\frac{1}{1}$	1928— $\frac{30}{11}$	1932	858: —.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört generalpoststyrelsen.

Generalpoststyrelsen har anfört följande:

Enligt de av Kungl. Maj:t i brev till generalpoststyrelsen den 20 juni 1913 och den 28 juni 1918 fastställda grunder för tilldelandet av ålderdomsunderstöd gäller, att dylika understöd till belopp motsvarande högst $\frac{2}{3}$ av senast utgående ersättning kunna tilldelas poststationsföreståndare och lantbrevbärare, vilka i sådan egenskap tjänstgjort vid postverket minst 25 år eller i undantagsfall — särskilt när vederbörande därjämte antingen före eller efter sin tjänstetid såsom poststationsföreståndare eller lantbrevbärare tjänstgjort i annan egenskap vid postverket — under kortare tid, och vilka befinnas vara i behov av understöd.

Såsom ovan framhållits, har Johansson varit anställd vid postverket under allenast omkring 15 år. Vid prövning av till generalpoststyrelsen från poststationsföreståndare eller lantbrevbärare tidigare inkomna framställningar om ålderdomsunderstöd har generalpoststyrelsen, på grund av de utav Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelserna, i intet fall ansett sig böra bevilja understöd åt dylik funktionär med så kort tjänstetid vid postverket som 15 år.

På grund av vad sålunda anförts anser generalpoststyrelsen sig — med hänsyn tagen jämväl till konsekvenserna av understöds beviljande i sådant fall som det nu föreliggande — för sin del icke kunna tillstyrka, att årligt understöd tillerkännes Johansson att utgå av postmedel.

Statskontoret har i anslutning till vad generalpoststyrelsen i ärendet anfört erinrat, att 1933 års riksdag (bankoutskottets utlåtande nr 35, punkt 11) avslagit en inom andra kammaren väckt motion nr 47 angående årligt understöd åt förre lantbrevbäraren K. J. Bergström, som efter att vid fyllda 51 år hava börjat sitt arbete i postverkets tjänst vid sin avgång innehade en tjänstgöringstid därstädes av 15 år. Då förhållandena i föreliggande fall vore i väsentliga delar likartade, syntes enligt statskontorets mening skäl icke föreligga för beviljande av understöd åt Johansson.

Med hänvisning till vad generalpoststyrelsen och statskontoret anfört får utskottet, som funnit tillräckliga skäl i detta fall icke föreligga för beviljande av pension, hemställa,

Utskottet.

att förevarande motion II:273 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Statens järnvägar.

6:o.

Förre banarbetaren vid statens järnvägar August Westerdahl. I en den 9 mars 1934 dagtecknad proposition nr 246 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i punkten 4 föreslagit riksdagen medgiva, att förre banarbetaren vid statens järnvägar August Westerdahl må, räk-

nat från och med den 1 januari 1934, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 504 kronor, att utgå av trafikmedel.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
att Westerdahl är född den 20 december 1867 och således 66 år gammal;
samt att han under sammanlagt 16 år 17 dagar under tiden 23 september 1914—24 maj 1933 varit anställd såsom ban- och byggnadsarbetare vid statens järnvägar (18:e bansektionen).

I *motion II: 594* har herr *Hage* hemställt, »att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 246, medgiva, att förre banarbetaren vid statens järnvägar August Westerdahl må, räknat från och med den 1 januari 1934, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 540 kronor, att utgå av trafikmedel».

tskottet. Utskottet, som icke funnit skäl till erinran mot storleken av det av Kungl. Maj:t i förevarande fall föreslagna pensionsbeloppet, får avstyrka bifall till ifrågavarande motion, i vad den skiljer sig från Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet hemställer förty,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning och med avslag å motionen II: 594, i vad den skiljer sig från Kungl. Maj:ts förslag, må medgiva, att förre banarbetaren vid statens järnvägar August Westerdahl må, räknat från och med den 1 januari 1934, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 504 kronor, att utgå av trafikmedel.

7:o.

Renhållningsarbetaren vid statens järnvägar Lars Petter Nilsson Enge.
I *motion I: 130* hemställa herrar *Asplund* och *Sandström*, »att riksdagen måtte besluta att renhållningsarbetaren vid statens järnvägar i Luleå Lars Petter Nilsson Enge måtte få från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sitt arbete vid statens järnvägar, under sin återstående livstid uppbära en pension eller ett understöd av samma storlek som 1933 års riksdag tillerkände gårdskarlen vid universitetshuset i Uppsala Gustaf Alfred Eriksson, d. v. s. 996 kronor per år».

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
att Nilsson Enge är född den 19 augusti 1858 och alltså 75 år gammal;
att han under åren 1889—1908 innehade anställning i statens tjänst under sammanlagt 19 år, därav 17 år vid statens järnvägar såsom nattvakt, renhållningskarl och bromsare;

samt att han under tiden från och med år 1909 såsom enskild företagare enligt kontrakt och på eget ansvar ombesörjt renhållningen vid vissa statens järnvägars lokaler i Luleå och å Svartön.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen, som ansett, att den tid, varunder Enge såsom enskild företagare utfört arbete för statens järnvägars räkning, icke till någon del kan tillgodoräknas honom för erhållande av pension, har anfört följande:

Det i motionen åberopade precedensfallet, i vilket en vid universitetshuset i Uppsala anställd, 75 år gammal gårdskarll blivit tillerkänd en årlig pension, synes styrelsen icke vara jämförbart med nu föreliggande fall. Av bankoutskottets utlåtande nr 34/1933 framgår nämligen, att utskottet tillstyrkt Kungl. Maj:ts proposition om pension till gårdskarlen, vilken varit i universitetets tjänst anställd sedan den 1 oktober 1886, eller alltså över 46 år, om än hans avlöning utgått i form av timpenning, samt att gårdskarlens arbetsåligganden bestått i renhållningen, inberäknat snöskottning och sandning omkring ett flertal universitetet tillhöriga byggnader, varjämte han i mycket stor utsträckning anlitats för förekommande smärre reparationsarbeten i samtliga universitetet tillhöriga fastigheter i Uppsala. Gårdskarlen får sålunda anses hava haft full daglig sýselsättning för statens räkning, vilket däremot icke kan anses vara eller hava varit fallet beträffande Enge genom det av honom på entreprenad utförda arbetet.

Härjämte må framhållas, att Enge icke under någon tid varit anställd vid statens järnvägsbyggnader, varför han — alldeles bortsett från anställningstiden — icke kan ifrågakomma till erhållande av pension jämlikt kungl. kungörelsen den 8 november 1918 angående pensionering av förmän och arbetare vid bland annat statens järnvägsbyggnader.

Såsom framgår av motionen har en av Enge tidigare hos styrelsen gjord framställning om att komma i åtnjutande av pension eller annat understöd icke kunnat bifallas. Styrelsen ansåg sig sålunda jämväl förhindrad tilldela sökanden understöd i form av gratifikation jämlikt kungl. brevet den 18 december 1925 angående bemyndigande för järnvägsstyrelsen att bevilja gratifikationer. För att kunna komma i åtnjutande av dylik gratifikation erfordras, förutom minst 20 års anställning vid statens järnvägar, bland annat att vederbörande är i behov av understöd. Den i ärendet företagna utredningen gav emellertid vid handen, att sökanden, som hade endast 17 års tjänstetid vid verket, ej heller kunde anses vara i behov av understöd. Av utredningen framgick nämligen bland annat, att Enge — efter att hava blivit änkring den 5 mars 1926 — är omgift sedan den 16 oktober 1931, att hans nuvarande hustru är ägare till en fastighet, taxerad till 20,000 kronor för år 1933, att hustrun för samma år var taxerad, enligt kommunalskattelagen till 1,740 kronors inkomst av rörelse och enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt till 2,410 kronors inkomst, att hustrun vid äktenskapets ingående genom äktenskapsförord såsom enskild egendom undantagit fast och lös egendom till ett sammanlagt värde av 49,380 kronor, samt att Enge själv för år 1933 taxerats, enligt kommunalskattelagen till inkomst av 'tjänst och tillfälligt förvärvsverksamhet' av 1,660 kronor och enligt för-

ordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt till inkomst av 1,590 kronor.

Med hänsyn *dels* därtill, att Enges anställning i statens tjänst icke omfattar längre sammanlagd tidrymd än omkring 19 år, *dels ock* därtill, att han genom sitt den 16 oktober 1931 ingångna äktenskap får anses hava kommit i sådan ekonomisk ställning, att han icke är i ovillkorligt behov av understöd från det allmännas sida i form av pension eller annat understöd, anser sig styrelsen förhindrad att tillstyrka bifall till förevarande motion.

Statskontoret har framhållit, att, då tiden efter år 1908 icke kunde tillgodoräknas Enge såsom anställning vid statens järnvägar, på grund varav hans sammanlagda tjänstetid i statens tjänst allenast uppginge till 19 år, och då några särskilda omständigheter i övrigt av beskaffenhet att kunna motivera beviljande av pension eller understöd åt honom icke synes vara för handen, statskontoret funne sig, under särskilt betonande av den långa tid, som förflutit, sedan Enges statsanställning upphört, böra avstyrka bifall till motionen.

Utskottet. Då Nilsson Enge redan år 1908 avgått från sin anställning i statens tjänst och då det arbete, han därefter utfört för statens järnvägars räkning, icke är av beskaffenhet att kunna räknas honom tillgodo för erhållande av statspension, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka bifall till föreliggande framställning.

Utskottet hemställer således,

att förevarande motion I:130 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

8:o.

Förre kontorsbiträdet Frans Edvard Strömstedt. I motion II:18 hemställer herr *Nyblom*, »att riksdagen måtte från och med budgetåret 1934/1935 bevilja förre kontorsbiträdet Frans Edvard Strömstedt en årlig pension å det belopp, som han med hänsyn till inbetalda pensionsavgifter skäligen kan vara berättigad till.»

Av tillgängliga handlingar inhämtas,

att Strömstedt är född den 3 oktober 1878 och alltså 55 år gammal;

att han den 14 maj 1900 erhöll anställning såsom extra stationskarl vid statens järnvägar;

att han den 1 december 1902 konstituerades och förordnades till ordinarie stationskarl och den 15 oktober 1912 till kontorsbiträde vid statens järnvägar;

att han på egen begäran erhöll avsked från sistnämnda befattning med utgången av oktober månad 1918;

samt att, sedan Strömstedt hos järnvägsstyrelsen gjort framställning om att erhålla pension från statens järnvägar, styrelsen i skrivelse den 2 maj 1930 meddelat honom, att möjlighet härtill icke funnes samt att styrelsen därför funnit hans framställning icke föranleda till någon åtgärd.

Enligt de för statens ordinarie befattningshavare inom olika förvaltningsområden gällande pensionsbestämmelserna kräves för erhållande av statspension, att befattningshavaren varit i statens tjänst intill uppnådd pensionsålder, där han ej på grund av sjukdom nödgats avgå dessförrinnan. Enligt vad utredningen giver vid handen avgick Strömstedt redan år 1918 vid 40 års ålder på egen begäran från sin anställning såsom kontorsbiträde vid statens järnvägar. Vid sådant förhållande är han icke berättigad erhålla någon pension, icke ens på grund av de av honom erlagda pensionsavgifterna. Då utskottet för sin del icke kan förorda ett avsteg från ovanberörda pensioneringsprinciper, får utskottet avstyrka bifall till den föreliggande motionen.

Utskottet.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion II: 18 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

9:o.

Ban- och byggnadsarbetaren Karl Herman Pettersson. I motion II: 58 hemställer herr *Bäcklund*, »att riksdagen må medgiva, att ban- och byggnadsarbetaren Karl Herman Pettersson, Mölltorp, Skaraborgs län, må från och med den 1 juli 1934 under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten eller av statens järnvägars trafikmedel uppbära en årlig pension av 996 kronor».

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Pettersson är född den 29 oktober 1874 och alltså 59 år gammal;

att han under tiden 27 april 1894—30 april 1897 var anställd såsom volontär vid Västernorrlands regemente;

att han under åren 1897—1933 under sammanlagt 33 år 273 dagar innehade anställning vid statens järnvägar, där han fortfarande är anställd;

att han under tiden 12 december 1922—22 december 1923 var anställd vid ammunitionsfabriken i Karlsborg;

samt att han enligt ett den 28 december 1933 dagtecknat läkarintyg är för framtiden oförmögen att behörigen sköta sin befattning vid statens järnvägar.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har ansett, att Pettersson, med hänsyn till hans långa tjänstetid och då han, som vore 59 år gammal, enligt läkarintyg vore oförmögen att vidare fullgöra arbete vid statens järnvägar, borde kom-

ma i åtnjutande av ett årligt understöd under sin återstående livstid. Detta understöd syntes styrelsen lämpligen böra utgå i form av pension och avpassas i anslutning till de grunder, som innefattades i kungörelsen den 8 november 1918 angående pensionering av förmän och arbetare vid bland annat statens järnvägsbyggnader. Understödet borde alltså, med tillämpning jämväl av kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) med bestämmelser om ny pension för vissa pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, bestämmas till högst 900 kronor årligen, att utgå av trafikmedel från och med månaden näst efter den, varunder Petterssons anställning vid statens järnvägar komme att upphöra.

Statskontoret har ansett sig på av järnvägsstyrelsen anförda skäl böra tillstyrka, att Pettersson tillerkändes en årlig pension av 900 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, varunder hans anställning hos statens järnvägar upphörde.

Utskottet. På av järnvägsstyrelsen anförda skäl anser utskottet sig böra tillstyrka, att Pettersson tillerkännes en pension av trafikmedel å 900 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 58, må medgiva, att ban- och byggnadsarbetaren Karl Herman Pettersson må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 900 kronor, att utgå av trafikmedel.

10:o.

Ban- och byggnadsarbetarna Johan August Karlsson Vilén, Johan Fredrik Hallberg-Holm, Aron Benjaminsson och Lars Petter Johansson. I motion II: 59 hemställer herr *Bäcklund*, »att riksdagen må medgiva, att en var av ban- och byggnadsarbetarna Johan August Karlsson Vilén, Häjentorp, Stenkullen, Lerums socken; Johan Fredrik Hallberg-Holm, Domkyrko församling i Göteborg; Aron Benjaminsson, Holmne, Lerums socken, och Lars Petter Johansson, Falköping, må från och med den 1 januari 1934 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten eller av statens järnvägars trafikmedel uppbära en årlig pension av 852 kronor, dock med avdrag för en Karlsson Vilén tillkommande årlig livränta för skada i järnvägstjänsten av 377 kronor 44 öre».

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
beträffande *Karlsson Vilén*,

att han är född den 1 mars 1875 och alltså 59 år gammal;

att han under icke närmare angivna tider åren 1895—1897 arbetade vid fästningsbyggnaderna i Karlsborg, Oskar Fredriksborg och Vaxholm;

att han under olika tider åren 1898—1910 och 1913—1918 hade anställning i ban- och byggnadsarbeten vid statens järnvägar;

att han under tiden 23 februari 1911—15 maj 1913 var anställd såsom arbetare vid Porjus kraftverksbyggnad;

att han innehade anställning vid statens järnvägar såsom vägvakt under följande tider, nämligen 26 januari—22 februari, 18 mars, 19 april—5 maj, 25 juni—5 juli, 23 juli—7 augusti, 1 oktober—22 oktober 1928 och 12 december 1928—5 januari 1929;

samt att han lämnade sistnämnda anställning på grund av sjukdom; beträffande *Hallberg-Holm*,

att han är född den 28 april 1865 och alltså 69 år gammal;

att han var anställd såsom båtsman under 13 år 8 månader, därav enligt egen uppgift i effektiv tjänst omkring 9 år;

att han var anställd såsom banarbetare vid statens järnvägar omkring 15 år;

samt att han var anställd vid södra Sveriges statsarbeten under omkring 2 år;

beträffande *Benjaminsson*,

att han är född den 25 december 1864 och alltså 69 år gammal;

samt att han åren 1913—1932 innehade anställning såsom ban- och byggnadsarbetare vid statens järnvägar under sammanlagt 16 år 277 dagar; och

beträffande *Johansson*,

att han är född den 9 juni 1862 och alltså nära 72 år gammal;

samt att han åren 1906—1933 hade anställning såsom ban- och byggnadsarbetare under sammanlagt 16 år 233 dagar.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har anfört följande:

Vilén har tidigare vid tre särskilda tillfällen, senast år 1932, gjort framställningar hos styrelsen om erhållande av pension eller understöd. Enär *Viléns* tjänstetid icke kunde anses vederbörligen styrkt ens i den omfattning, som erfordras för erhållande av gratifikation, eller alltså minst 20 år, har styrelsen emellertid icke ansett sig kunna bifalla ifrågavarande framställningar. I detta sammanhang må framhållas, att den anställningstid, som finnes angiven i den vid motionen i avskrift fogade promemorian från styrelsens byggnadsbyrå, icke kan i dess helhet tillgodoräknas *Vilén*. Uppgifterna i det i promemorian omförmälda arbetarregistret äro nämligen i vad de avse tid före år 1916, då ifrågavarande register upprättades, lämnade av arbetarna själva och kunna därför godtagas endast i den mån, de styrkas genom befälsintyg eller arbetarjournaler.

Med hänsyn härtill har styrelsen funnit *Viléns* uppgivna anställningstid vid statens järnvägsbyggnader vederbörligen styrkt i en omfattning av allenast 10 år. Härtill kommer 2 1/2 års arbetsanställning vid Porjus kraft-

verksbyggnad och 1 års vägvaktstjänst vid statens järnvägar, vadan Viléns sammanlagda styrkta tjänstetid uppgår till 13¹/₂ år. Denna tid synes styrelsen alltför kort för att kunna motivera pension av statsmedel.

Beträffande *Hallberg-Holm* framgår av handlingarna i ärendet, att han varit anställd såsom banarbetare vid statens järnvägar omkring 15 år, såsom båtsman vid kungl. flottan närmare 14 år, därav enligt egen uppgift i effektiv tjänst omkring 9 år, samt slutligen vid Södra Sveriges statsarbeten något över 2 år. Hallberg-Holms sammanlagda tjänstetid torde sålunda kunna skattas till 26 år. Med hänsyn härtill och då Hallberg-Holm på grund av sin ålder icke torde för framtiden kunna försörja sig genom eget arbete synes det styrelsen billigt, att han beredes pension i enlighet med motionärens hemställan.

Vad slutligen angår *Benjaminsson* och *Johansson* så uppgår enligt vad handlingarna i ärendet utvisa anställningstiden icke för någon av dem till fullt 17 år. Med hänsyn härtill anser styrelsen dem icke böra ifrågakomma till erhållande av understöd av statsmedel.

Därest riksdagen likväl skulle finna något understöd billigtvis böra beviljas, synes detta böra utgå med sådant årligt belopp, att detsamma, inklusive dyrtidstillägg, kommer att något understiga vad som högst kunnat ifrågakomma såsom gratifikation enligt kungl. brev den 18 december 1925 angående bemyndigande för järnvägsstyrelsen att bevilja gratifikationer, eller 500 kronor.

Statskontoret har anfört följande:

Järnvägsstyrelsen har beträffande Vilén framhållit, att av hans uppgivna anställningstid i statens tjänst allenast 13¹/₂ år vederbörligen styrkts, och att denna tid syntes styrelsen alltför kort för att kunna motivera beviljande av pension av statsmedel. Statskontoret, som ansluter sig till vad av järnvägsstyrelsen anförts, anser sig böra avstyrka bifall till motionen i denna del.

Av handlingarna i förevarande ärende framgår vidare, att Hallberg-Holm innehar en sammanlagd anställningstid i statens tjänst av 26 år. Det synes statskontoret vid sådant förhållande skäligt att åt honom beviljas någon pension av statsmedel. Mot det i motionen föreslagna pensionsbeloppet, 852 kronor, har statskontoret intet att erinra.

Beträffande arbetarna *Benjaminsson* och *Johansson* framgår av utredningen i ärendet, att anställningstiden för envar av dem icke uppgår till fullt 17 år. Denna tjänstetid synes ämbetsverket för kort för att kunna föranleda beviljande av pension åt dem. På grund härav anser sig statskontoret icke kunna tillstyrka bifall till motionärens förslag härutinnan.

Utskottet.

Av handlingarna i föreliggande ärende framgår, att Karlsson Viléns vederbörligen styrkta tjänstetid i statsanställning uppgår till allenast 13¹/₂ år. I likhet med myndigheterna finner utskottet denna tid för kort för att kunna motivera beviljande av pension av statsmedel. Utskottet anser sig därför icke kunna tillstyrka bifall till motionen i denna del.

Vad beträffar Hallberg-Holm utvisa handlingarna, att han varit anställd såsom banarbetare vid statens järnvägar omkring 15 år, såsom båtsman under 13 år 8 månader, därav enligt egen uppgift i effektiv tjänst omkring 9 år, samt vid södra Sveriges statsarbeten under omkring 2 år. Med hänsyn härtill synes det utskottet skäligt, att någon pension av stats-

medel beviljas honom. Det av statskontoret föreslagna pensionsbeloppet, 852 kronor, har icke givit utskottet anledning till erinran.

Av utredningen i ärendet inhämtas vidare, att anställningstiden för envar av Benjaminsson och Johansson uppgår till närmare 17 år. Då beträffande dessa arbetare ungefär likartade förhållanden föreligga som i det under punkten 6 här ovan omförmälda ärendet, anser utskottet sig böra tillstyrka, att envar av dem tilldelas en årlig pension å 504 kronor.

Utskottet hemställer alltså,

1) att riksdagen, i anledning av förevarande motion II:59, må medgiva, att ban- och byggnadsarbetarna Johan Fredrik Hallberg-Holm, Aron Benjaminsson och Lars Petter Johansson må från och med den 1 januari 1934 under sin återstående livstid av trafikmedel uppbära årliga pensioner med följande belopp, nämligen Hallberg-Holm 852 kronor samt vardera av Benjaminsson och Johansson 504 kronor;

2) att förevarande motion II:59, i vad den avser pension åt ban- och byggnadsarbetaren Johan August Karlsson Vilén, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

11:o.

Arbetaren Carl Reinius Erlandsson. I motion II:259 har herr *Hage* hemställt, att riksdagen måtte tillerkänna arbetaren Carl Reinius Erlandsson i Luleå ett årligt understöd eller pension av lämplig storlek.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Erlandsson är född den 27 november 1868 och alltså 65 år gammal;

att han innehaft anställning vid statens järnvägars maskinavdelning under följande tidsperioder: dels såsom fast anställd verkstadsarbetare under tiden 29 mars 1894—11 januari 1914, dels ock såsom tillfällig hantlangare under perioderna 2 juni 1914—20 oktober 1914, 10 juni 1915—20 november 1915, 8 maj 1916—20 november 1916, 2 maj 1917—23 november 1917 och 21 maj 1918—22 november 1918;

samt att han sedan den 1 december 1933 åtnjuter en årlig pension från Luleå stad till belopp av 517 kronor.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har funnit, att Erlandsson visserligen haft så lång anställning vid statens järnvägar, att han, under förutsättning av medellöshet, kunnat tilldelas en årlig gratifikation av 500 kronor jämlikt kungl. brev den 18 december 1925 angående bemyndigande för järnvägsstyrelsen att bevilja gratifikationer. Av handlingarna i ärendet framginge emeller-

tid att Erlandsson från Luleå stad åtnjöte en årlig pension av 517 kronor, varför han sålunda icke kunde anses vara medellös.

Än vidare vore emellertid att märka, att Erlandsson, som nu vore 65 år gammal, redan för 20 år sedan på egen begäran slutade sin anställning såsom fast anställd verkstadsarbetare vid statens järnvägar, samt att han, som därefter under vissa tidsperioder innehåft tillfällig anställning vid statens järnvägar, vid upphörandet av hans senaste dylika anställning icke uppnått högre levnadsålder än 50 år och ej heller då varit på grund av sjukdom oförmögen till arbete.

Med hänsyn till sålunda angivna förhållanden ansåge sig styrelsen böra avstyrka bifall till motionen.

Därest riksdagen likväl skulle finna skäl tilldela Erlandsson något understöd, syntes detta böra utgå med sådant årligt belopp, att detsamma, inklusive dyrtidstillägg, icke komme att överstiga vad som högst kunnat ifrågakomma enligt berörda kungl. brev, eller 500 kronor. Understödet torde under denna förutsättning lämpligen böra fastställas till 432 kronor.

Statskontoret har erinrat, att, enligt vad handlingarna utvisade, Erlandsson tidigare innehåft fast anställning såsom verkstadsarbetare vid statens järnvägar men år 1914 avgått från densamma. Erlandsson hade sedermera under vissa tidsperioder varit anställd såsom hantlangare vid statens järnvägar. Efter utgången av år 1918 hade han emellertid icke fullgjort något arbete i statens tjänst. Med hänsyn härtill och i överensstämmelse med hittills tillämpad praxis ansåge sig statskontoret icke kunna tillstyrka, att pension eller understöd av statsmedel skulle tillerkännas Erlandsson.

Utskottet.

På av statskontoret anförda skäl anser sig utskottet böra avstyrka bifall till den gjorda framställningen.

Utskottet hemställer således,

att förevarande motion II:259 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

12:o.

Förre banarbetaren Alfred Hansson. I motion II:268 hemställer herr *Lövgren*, »att förre banarbetaren Alfred Hansson i Buddbyn, Överluleå, med adress Åträsk, Holmfors, av riksdagen beviljas en årlig pension till så högt belopp, som vanligen brukar utgå till f. d. arbetare i statens tjänst med längre anställningstid än 25 år».

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Hansson är född den 11 juli 1869;

att han var anställd vid fästnings- och kasernbyggnaderna i Boden under tiden 16 januari—26 april 1902;

att han åren 1922—1932 under en sammanlagd tid av 6 år innehade anställning vid statens järnvägars 24:e bansektion;

att han under åren 1903—1918 arbetade vid statens järnvägar med snickeriarbete och annat förekommande arbete sammanlagt högst 8 år;

samt att han dessutom enligt intyg av arbetskamrater under åren 1891—1894 hade anställning vid statens järnvägar och statens järnvägsbyggnader under vissa tidsperioder, utgörande sammanlagt omkring 2 år.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har anfört, att, enär Hanssons sammanlagda anställningstid i statens tjänst, trots välvillig beräkning, icke kunde uppskattas till mer än 16 år, styrelsen funne icke tillräckliga skäl föreligga för beredande åt honom av pension av statsmedel. Skulle sådan förmån ändå av billighetsskäl beviljas, syntes densamma böra utgå med sådant årligt belopp, att detsamma, inklusive dyrtidstillägg, komme att något understiga vad som högst kunnat ifrågakomma såsom gratifikation enligt kungl. brev den 18 december 1925 angående bemyndigande för järnvägsstyrelsen att bevilja gratifikationer, eller 500 kronor.

Statskontoret, som i likhet med järnvägsstyrelsen ansett, att Hanssons tjänstetid vore för kort för att pension skulle kunna beviljas honom, har funnit sig böra avstyrka bifall till motionärens förslag.

Enligt utskottets mening har i förevarande ärende icke förebragts utredning om tjänstgöring i den omfattning, att densamma bör föranleda beslut om pension. På grund härav avstyrker utskottet åtgärd i anledning av motionen och hemställer,

Utskottet.

att förevarande motion II:268 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

13:o.

Förre banarbetaren Petter Alfred Eriksson. I motion II: 269 hemställer herr *Lövgren*, »att riksdagen ville bevilja förre banarbetaren Petter Alfred Eriksson pension till det belopp, som brukar utgå till arbetare i statens tjänst efter 25 års anställningstid».

Av utredningen i ärendet inhämtas,

att Eriksson är född den 11 maj 1873;

att han under icke närmare angivna tider åren 1897—1898 och 1901—1909 var anställd såsom säsongarbetare vid statens järnvägar;

samt att han under åren 1910—1922 hade anställning dels vid Bodens fästnings- och kasernbyggnader, dels ock vid statens järnvägar.

Över motionen har utskottet inhämtat utlåtande av statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har anfört följande:

En granskning av utredningen i ärendet giver vid handen, att anställning i statstjänst kan anses, välvilligt räknat, vederbörligen styrkt endast i vad angår åren 1910—1922 samt delar av åren 1897—1898 och 1901—1909, vilken tid torde kunna skattas till högst 18 år, varav 10 år vid statens järnvägar och 8 år vid Bodens fästnings- och kasernbyggnader. Dessutom utvisar ett tidigare till styrelsen ingivet intyg, utfärdat av rullföringsbefälhavaren i Boden, att Eriksson varit fast anställd såsom volontär vid Norrbottens regemente under tiden 1 juni 1894—1 juni 1897. Eriksson har vidare företett ett av snickaren J. F. Boström i Boden avgivet intyg, enligt vilket Eriksson skulle hava arbetat vid statens järnvägars järnvägsbrobygge över Lule älv åren 1891—1892. Vid genomgåendet av å styrelsens byggnadsbyrå förvarade arbetarjournaler hava emellertid inga uppgifter angående Erikssons anställning vid statens järnvägsbyggnader kunnat återfinnas, varför sistberörda intyg icke kan tillerkännas något vitsord. Vad slutligen angår åren 1923—1926 framgår av handlingarna, att Eriksson under dessa år varit i enskild tjänst.

Med hänsyn till vad sålunda anförts finner styrelsen Erikssons anställningstid knappast kunna motivera tilldelande av pension av statsmedel. Härtill kommer emellertid även, att Eriksson, som icke uppnått högre levnadsålder än 60 år, icke, såvitt av handlingarna i ärendet framgår, är på grund av sjukdom oförmögen att bidra till sitt uppehälle genom eget arbete.

Statskontoret har framhållit, att det enligt ämbetsverkets mening syntes i viss mån tveksamt, huruvida icke i förevarande sammanhang någon hänsyn borde tagas till att Eriksson, såsom järnvägsstyrelsen uppgivit, varit anställd såsom volontär. Då emellertid Eriksson, som uppnått en levnadsålder av ej fullt 61 år, icke, såvitt handlingarna i ärendet utvisade, vore oförmögen till arbete, syntes tillräckliga skäl för närvarande icke föreligga för beviljande av pension åt honom.

Utskottet. I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna finner utskottet tillräckliga skäl i detta fall icke föreligga för beviljande av pension.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion II:269 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Domänverket.

14:o.

Förre icke-ordinarie jägmästaren Werner Herman Reinhold von Arnold (förhöjd förtidspension). I en till riksdagen avläten, den 23 februari 1934 dagtecknad proposition nr 183 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att förre icke-ordinarie jägmästaren Werner Herman Reinhold von Arnold må, räknat från och

med den 1 januari 1934, komma i åtnjutande av förtidspension, varom förmåles i Kungl. Maj:ts brev den 14 juni 1933 angående indragning av viss personal vid domänverket m. m., med belopp, som enligt nämnda brev tillkommer befattningshavare å extra stat i 12:e lönegraden.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att von Arnold är född den 25 oktober 1886 och således 47 år gammal;

att han tjänstgjort inom domänverket under tiden 30 juni 1914—31 december 1933, då han erhöll avsked med förtidspension, sammanlagt 19 år 8 dagar, varav 9 år 11 månader 1 dag såsom tillförordnad jägmästare;

att von Arnold under tiden från och med den 1 december 1930 uppburit avlöning med 7,422 kronor för år, motsvarande avlöning enligt 12:e lönegraden 21:a löneklassen, lönegrupp D, i löneplanen för tjänstemän å extra stat vid lokalförvaltningen inom domänverket;

samt att den von Arnold enligt av Kungl. Maj:t den 14 juni 1933 fastställda grunder för tiden från och med den 1 januari 1934 tillkommande förtidspensionen av domänstyrelsen beräknats till 2,768 kronor för år, motsvarande $\frac{1}{3}$ av lönen på A-ort i högsta löneklassen i tjänstegrupp 7 i löneplanen för extra ordinarie tjänstemän jämte enligt nyssnämnda grunder utgående tillägg med 45 kronor för vart och ett av de 7 år, varmed von Arnolds tjänstetid överstiger 12 år.

Domänstyrelsen har anfört, att styrelsen funne det skäligt, att von Arnold komme i åtnjutande av förtidspension med belopp, som svarade mot den ställning i löneavseende, han vid avskedet innehaft såsom tillförordnad jägmästare med avlöning jämlikt för befattningshavare å extra stat gällande grunder. I anslutning härtill har styrelsen hemställt, att von Arnold vid beräkning av förtidspension, varom förmåles i Kungl. Maj:ts brev den 14 juni 1933, måtte anses tillhöra 12:e lönegraden för befattningshavare å extra stat samt i enlighet härmed tillerkännas förtidspension till belopp av 4,020 kronor för år ($\frac{1}{3} \times 8,100 + 7 \times 60 = 4,020$).

Utskottet biträder Kungl. Maj:ts förslag och hemställer förty,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

15:o.

Förre extra jägmästaren Carl Esaias Sahlberg. I en den 9 mars 1934 dagtecknad proposition nr 246 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i punkten 5 föreslagit riksdagen medgiva, att förre extra jägmästaren Carl Esaias Sahlberg må, räknat från och med den 1 januari 1934, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 1,200 kronor, att utgå av statens domäners fond.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Sahlberg är född den 6 juli 1876 och således uppnått en levnads-
ålder av 57 år;

att Sahlberg, som den 19 november 1903 antagits till extra jägmästare
i Bergslagsdistriktet, under tiden den 15 januari 1904—23 mars 1905 inne-
haft särskilda förordnanden såsom assistent hos överjägmästaren i sam-
ma distrikt samt i Askersunds och Örebro revir samt från och med den
24 mars 1905 intill utgången av 1908 varit förordnad såsom assistent med
arvode i Dalslands revir;

att han antagits till e. o. tjänsteman hos domänstyrelsen den 25 januari
1909 samt under åren 1909 och 1910, med undantag av sammanlagt 11 $\frac{1}{2}$
månader, varunder han åtnjutit sjukledighet, tjänstgjort såsom amanuens;

att han efter utgången av år 1910 på grund av sjukdom icke kunnat
mottaga förnyat amanuensförordnande hos domänstyrelsen;

att han sedan år 1911 i sitt hem verkställt renovationer av skogsindel-
ningsplaner m. m. för domänstyrelsens räkning, vilket arbete genom om-
läggning av skogsindelningsarbetet år 1930 i hög grad reducerats och
efter 1933 års utgång fullständigt upphört;

att Sahlbergs inkomster av arbete för domänstyrelsens räkning under
år 1928 uppgått till ett belopp av 5,089 kronor, varefter hans inkomster
under de följande åren successivt minskats och år 1933 uppgått till alle-
nast omkring 300 kronor;

att han sedan många år lider av svårartad neurasteni med agorafobi
(torgskräck), vilken sjukdom gör honom oförmögen att försörja sig med
arbete;

samt att enligt av kommunalstämmans samt kommunalnämndens ord-
förande i Vihy socken utfärdat intyg Sahlberg, som haft sitt uppehålle
uteslutande av den inkomst, han erhållit genom hemarbete för domän-
verkets räkning, är medellös och för sitt uppehålle i behov av största möj-
liga understöd eller pension.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande framställning hemställer
utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågava-
rande framställning.

16:o.

E. o. kronojägaren Nils Johan August Jakobsson. I punkten 6 av före-
varande proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att
e. o. kronojägaren i Pärlälvens (Jokkmokks) revir Nils Johan August
Jakobsson må från och med dagen näst efter den, då hans anställning
inom domänverket upphör, under sin återstående livstid uppbära en årlig
pension av 1,152 kronor, att utgå av statens domäners fond.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
att Jakobsson är född den 5 juli 1868 och således 65 år gammal;
att han under tiden 7 november 1906—6 september 1907 varit extra bevakare med arvode inom Jokkmokks revir;

att han från och med den 7 september 1907 till och med utgången av år 1920 varit förordnad såsom extra kronojägare med arvode och under tiden därefter såsom e. o. kronojägare inom Jokkmokks (numera Pärälvens) revir;

att han under tiden för sin anställning i domänverkets tjänst efter särskilda förordnanden uppehållit kronojägartjänst i nyssnämnda revir under sammanlagt 17 år 7 månader 5 dagar, varav i oavbruten följd under en tid av 17 år 6 månader 5 dagar, nämligen från och med ingången av år 1916 till och med den 5 juli 1933, då han på grund av sjukdom frånträtt förordnandet;

att han således kan åberopa en tjänstetid vid domänverket av 27 år;
samt att han är placerad i tjänstegrupp 5, lönegrupp F, löneklass VII, i löneplanen för extra ordinarie tjänstemän vid domänverket med en årslön av 3,180 kronor förutom dyrtidstillägg.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

17:o.

E. o. kronojägaren Oscar Öhlund. I punkten 7 av samma proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att e. o. kronojägaren i Älvsby revir Oscar Öhlund må från och med dagen näst efter den, då hans anställning inom domänverket upphör, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 1,404 kronor, att utgå av statens domäners fond.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,
att Öhlund är född den 12 augusti 1868 och således uppnått en levnadsålder av 65 år;

att han under åren 1901—1911 varit extra bevakare med arvode inom Älvsby revir samt under nämnda år innehaft förordnanden såsom t. f. kronojägare under sammanlagt 9 månader 10 dagar;

att han under åren 1912—1920 varit förordnad såsom extra kronojägare med arvode inom Älvsby revir samt från och med ingången av år 1921 innehaft förordnande såsom e. o. kronojägare inom samma revir;

att han således kan åberopa en tjänstetid vid domänverket av 33 år;
samt att han såsom placerad i tjänstegrupp 5, lönegrupp D, löneklass VII, i löneplanen för extra ordinarie tjänstemän vid domänverket sedan den 1 juli 1929 varit berättigad till en årslön av 2,940 kronor förutom dyrtidstillägg.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

18:o.

Förra skrivbiträdet å Gripsholms revirexpedition Eugenia Josefina (Jenny) Hallberg. Kungl. Maj:t har i punkten 8 av förevarande proposition nr 246 föreslagit riksdagen medgiva, att förra skrivbiträdet å Gripsholms revirexpedition Eugenia Josefina (Jenny) Hallberg må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnat sin anställning å revirexpeditionen, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 1,008 kronor, att utgå av statens domäners fond.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Hallberg är född den 15 mars 1870 och således 64 år gammal;

att hon av vederbörande jägmästare varit anställd såsom skrivbiträde å Gripsholms revirexpedition under tillhopa omkring 21 år, nämligen från och med år 1905 till början av år 1913 samt under tiden 1 januari 1921—31 december 1933, från vilken sistnämnda dag reviret enligt beslut av Kungl. Maj:t indragits;

att Hallberg under åren 1917—1920 tjänstgjort å bränslekommissionens distriktsbyrå i Mariefred;

att hon såsom biträde å revirexpeditionen under de senaste fem åren åtnjutit en avlöning av 2,496 kronor för år, varå dyrtidstillägg ej utgått;

samt att nämnda avlöning av vederbörande jägmästare utbetalts av medel, som ställts till hans förfogande för bestridande av kostnader för skrivarbete.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Stockholm den 7 maj 1934.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerberg, Lindgren, Stendahl, Ström* i Lidköping. *Bodin och Silfverstolpe*; dock att herr *Silfverstolpe* icke deltagit i behandlingen av punkterna 1—3;

från andra kammaren: herrar *Leffler, Bäcklund, Laurén, Ryberg, Paulsen, Wikström, Andersson* i Falkenberg och *Severin*.

Reservationer:

vid punkten 4 (ang. pension åt förra städerskan vid Tidaholms postkontor *Karolina Josefina Vilhelmina Skoglund*):

av herrar *Akerberg, Ström* i Lidköping, *Bäcklund, Paulsen, Andersson* i Falkenberg och *Severin*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Under hänvisning till vad utskottet hemställt i sitt utlåtande nr 42, punkterna 32 och 38, i fråga om pensionering av två städerskor, tillstyrker utskottet, att pension jämväl beviljas i nu förevarande fall, som synes vara i allt väsentligt jämförligt med de först avsedda två fallen. *Skoglund* har under en tid av 16 år utfört städningsarbete vid Tidaholms postkontor, och hennes dagliga arbetstid har haft samma omfattning, som i regel gäller för städerskor. Beträffande pensionens storlek får utskottet föreslå ett belopp av 300 kronor.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 262, må medgiva, att förra städerskan vid Tidaholms postkontor *Karolina Josefina Vilhelmina Skoglund* må från och med den 1 januari 1934 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 300 kronor, att utgå av postmedel;» samt

vid punkten 10, mom. 2 (ang. pension åt han- och byggnadsarbetaren *Johan August Karlsson Vilén*):

av herr *Bäcklund*.